

תת"ע 1032/02/15 - מדינת ישראל נגד פדל נגאגרה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1032-02-15 מדינת ישראל נ' נגאגרה
תיק חיצוני: 61210093847

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה י-ם ע"י ב"כ עו"ד גליעד משולם
נגד	פדל נגאגרה ע"י ב"כ עו"ד גראייסי מרוואן
נאשם	

החלטה

מבוא

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 14.12.14 בשעה 08:40, נהג הנאשם ברכב ונסע ברחובות ירושלים, מבלי שהיה בידו רישיון נהיגה בתוקף.

הנאשם אזרח אוקראיני, המחזיק בדרכון אוקראיני ורישיון נהיגה בתוקף שהוצא באוקראינה, אשר שוהה בישראל מכוח עבודתו כרופא שיניים בכיר במרפאה באזור ירושלים.

הנאשם טוען כי היות והיה בידו רישיון נהיגה זר בתוקף לא הייתה עליו חובה להמיר את רישיונו ברישיון ישראלי מאחר ולטענתו טרם חלפה שנה ממועד כניסתו האחרון לישראל.

גדר המחלוקת

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב במועד הרלוונטי לכתב האישום, אך המחלוקת נעוצה בשאלה האם הוא היה רשאי לנהוג ברכב בישראל עם רישיון הנהיגה הזר שברשותו. לאמור, האם רישיון הנהיגה הזר שברשותו תקף לנהיגה ברכב בישראל באותה דרגת רישיון.

מאחר ולא קיימת מחלוקת לגבי העובדות הצדדים הסכימו כי הכרעה בסוגיה תינתן לאחר טיעונים קצרים והגשת כל המסמכים הנמצאים בידיהם.

טענות הצדדים

עמוד 1

המאשימה טוענת כי אין זה רלוונטי מתי היה מועד כניסתו האחרון של הנאשם לארץ בטרם נהיגתו. לטענתה, הנאשם מרבה בכניסותיו ויציאותיו מהארץ, ובשנים האחרונות שהה מחוץ לישראל ימים בודדים בלבד ושוב חזר למשך תקופה ממושכת, כך שיש לראות בו כמי שהעתיק את מרכז חייו לישראל ולא ניתן עוד לראות בו כאזרח זר.

לטענת המאשימה, אמנם לא חלפה שנה מאז מועד כניסתו האחרון לישראל אך היות והנאשם העתיק כאמור את מרכז חייו לישראל כי אז יש לראות בו כתושב ישראל אשר מחויב בהמרת רישיונו הזר לרישיון נהיגה ישראלי.

לעומת זאת, טוען הנאשם כי מילות החוק מדברות בעד עצמן ואין סובלות פרשנות אחרת. נוכח עבודתו כרופא שיניים בכיר במרפאה הנמצאת בירושלים הוא מרבה בשהייתו בישראל אולם, לטענתו הוא לא התכוון ולא מתכוון להעתיק את מרכז חייו לישראל והראיה לכך היא שמשפחתו נותרה בארץ מוצאו אוקראינה, דבר המסביר את כניסותיו ויציאותיו המרובות לארץ וממנה.

דין

המסגרת הנורמטיבית

ראשית אציין כי לא נטען בפני שמדובר בתושב האזור כמשמעותו בתקנות התעבורה כי אם המדובר הוא בתושב זר המחזיק בדרכון אוקראיני ורישיון נהיגה בתוקף שהוצא באוקראינה. הנאשם נתפס נוהג בישראל ברכב ישראלי על פי אותו רישיון זר.

לפיכך, המסגרת הנורמטיבית החלה בענייננו, הינה **תקנה 567 לתקנות התעבורה** הקובעת באילו תנאים יראו מי שמחזיק ברישיון זר כבעל רישיון בר תוקף בישראל בדרגה המקבילה לדרגת רישיון הנהיגה הזר שלו.

אעיר כי תקנה 567 עברה לאחרונה תיקון ביום 18.08.14 (תקנות התעבורה (תיקון מס' 13), התשע"ד-2014) (להלן: "**התיקון**"). אולם בענייננו רלוונטי נוסחה של התקנה טרם התיקון, זאת נוכח העובדה שהתיקון פורסם ביום 31.08.14 ובהתאם להוראת התחולה נקבע שתחילתה של התקנה בניסוחה החדש **30 ימים** מיום הפרסום ותחול "**על מי שנכנס לישראל ביום התחילה או לאחריו**" (ראו: קובץ התקנות 7417, ה' באלול התשע"ד, 31.08.2014). הנאשם נכנס לישראל ביום 11.07.14 דהינו, טרם הפרסום; ועל כן אין תחולה בענייננו לתיקון זה ונוסחה של התקנה עובר לתיקון הוא הרלוונטי בענייננו.

נוסח תקנה 567 לתקנות התעבורה טרם התיקון (מס' 13) קבע כדלקמן:-

"מי שאינו תושב ישראל ואינו תושב האזור כהגדרתו בתקנה 578 ובידו רישיון נהיגה זר בר תוקף, יראו אותו כבעל רישיון נהיגה בר תוקף בישראל בדרגה המקבילה לדרגת רישיון הנהיגה שלו, אם נתקיימו בו כל אלה:

(1) תנאי הגיל האמורים בתקנות 188 עד 190;

(2) אם הוא נוהג רכב כאמור -

(א) בתקנות 176 עד 181 - שהותו בישראל, מיום כניסתו האחרונה, אינה עולה באופן מצטבר על שנה; אלא אם כן הוא יצא מישראל במשך תקופה זו ליותר משלושה חודשים, באופן מצטבר;".

.....".

אין חולק כי בענייננו מתקיימים בנאשם תנאי הגיל האמורים, ונותר לבדוק האם שהותו בישראל באופן מצטבר אינה עולה על שנה מיום כניסתו האחרונה.

המאשימה הגישה "רשימת כניסות ויציאות" לפי פלט משטרתי על מנת להוכיח מועד כניסתו האחרון של הנאשם לארץ. מבלי לדון בשאלת תוקפו המשפטי של מסמך זה והאם מדובר ברשומה מוסדית או לאו, ומאחר ולא עלתה כל טענה לגבי אמיתות תוכנו של מסמך זה על ידי ההגנה, אניח כי האמור במסמך זה נכון הוא לצורך תיק זה.

בהתאם "לרשימת כניסות ויציאות" עולה כי מועד כניסתו האחרון של הנאשם לישראל עובר למועד ביצוע העבירה, שהינו המועד הקובע בענייננו, היה **ביום 11.07.14**.

העבירה בוצעה ביום **14.12.14**, דהיינו, כחמישה חודשים לאחר כניסתו לישראל. משמע, הנאשם שהה בישראל תקופה ש"**אינה עולה על שנה**" ממועד כניסתו לישראל לפי נוסחה הקודם של תקנה 567 לתקנות התעבורה.

לפיכך, יש לראות בנאשם המחזיק ברישיון נהיגה אוקראיני כבעל רישיון נהיגה בר תוקף בישראל בדרגה המקבילה לדרגת רישיון הנהיגה שבידו, ולמעשה לא נעברה על ידו שום עבירה.

יכולתי לסיים החלטתי זו על ידי קבלת טענת הנאשם ולהורות על ביטול כתב האישום.

יחד עם זאת, היות ועלתה טענה של המאשימה כי הנאשם מרבה בשהייתו בארץ מעבר לתקופה שבה שהה בחו"ל וכי מטעם זה יש לראות בו כמי שהעתיק את מרכז חייו לישראל, דבר אשר לטעם המאשימה מחייב המרת הרישיון לרישיון ישראלי, מן הראוי לעמוד על טענה זו ולדון בה.

אומר כבר שאינני מקבל טענת המאשימה, וזאת בשל מילות התקנה שאינן משתמעות לשתי פנים. כאמור, בהתאם לנוסחה הקודם של התקנה טרם התיקן אין זה משנה מה משך השהייה של הנאשם בחו"ל טרם כניסתו האחרונה לארץ.

אולם, כיום, לאחר התיקון המחוקק הוסיף כי המונח "כניסתו האחרונה" נמנה החל מיום כניסתו האחרונה לישראל **שברצף לפניה שהה מחוץ לישראל 3 חודשים רצופים לפחות**.

וכך נקבע נוסחה של תקנה 567 לאחר תיקון מס' 13:

" מי שאינו תושב ישראל ואינו תושב אזור כהגדרתו בתקנה 578 ובידו רישיון נהיגה זר בר תוקף, יראו אותו כבעל רישיון נהיגה בר תוקף בישראל בדרגה המקבילה לדרגת רישיון הנהיגה שלו, אם נתקיימו בו כל אלה:

(1) תנאי הגיל האמורים בתקנות 188 עד 190;

(א1) הוא אינו פסול מלקבל רישיון נהיגה בישראל, ואם יש לו רישיון נהיגה שניתן לפי סעיף 11 לפקודה - הוא אינו פסול מלהחזיק בו;

(2) אם הוא נוהג רכב כאמור -

(א) בתקנות 176 עד 181 - שהותו בישראל, מיום כניסתו האחרונה, אינה עולה על שנה;

.....

(ב) לעניין תקנה זו, "כניסתו האחרונה" - כניסתו האחרונה לישראל שברצוף לפניה שהה מחוץ לישראל שלושה חודשים רצופים לפחות".

כלומר, שיטת "הדלת המסתובבת" על פיה נהגו זרים בישראל לרבות תיירים, עיתונאים, דיפלומטים או עובדי שגרירויות בישראל באה על תיקונה. זרים כאמור נהגו בישראל ברישיון הזר שברשותם מבלי להמיר אותו לרישיון ישראלי ללא מגבלת זמן ע"י כך שיצאו את הארץ, ולו ליום אחד, ונכנסו שוב על מנת לחדש את מניין הימים החל ממועד הכניסה האחרון. הסדר זה שהיה נהוג טרם התיקון אינו חל עוד. כיום, על מנת להתחיל מניין הימים לגבי מועד הכניסה האחרון לישראל, חייבת להיות שהייה רצופה בחו"ל למשך 3 חודשים לפחות, שאם לא כן חולפת לה השנה שלאחריה מחייב ההסדר המרת הרישיון לרישיון ישראלי.

הנה כי כן, כאשר ראה המחוקק שקיימת "פרצה" בתקנות שאפשרה את שיטת "הדלת המסתובבת" הוא ראה לנכון לתקן את המצב על ידי חקיקה בנוסח האמור שלאחר תיקון מספר 13. משמע, לא ניתן לתת פרשנות החולשת על אותם מצבים על ידי המצאת המונח "מרכז חיים" כדרך להעמדת הנאשם לדין על מעשה שבאותה עת היה כדין.

אמנם הנאשם בענייננו אינו עונה על ההגדרה של תקנה 567 בנוסחה המתוקן. לאמור, הנאשם לא שהה תקופה ממשוכת בחו"ל שלושה חודשים לפחות ממועד כניסתו האחרון. אולם כפי שהסברתי בתחילת הדברים, התקנה לאחר תיקון 13 אינה חלה עליו והוא נהנה כמובן מאותו נוסח שהתיר את נהיגתו בישראל על פי הרישיון הזר שברשותו.

בכך למעשה לא היה מקום להגיש כתב אישום נגד הנאשם ומן הראוי אם הוגש להורות על ביטולו.

לסיכום

בנסיבות אלה, ובהתאם לסמכות הנתונה לי לפי סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אני מורה על ביטול כתב האישום.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ו, 20 אוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.